

vil heller ikke jeg gentage disse betragtninger i dag. Men jeg må nu alligevel sige, at jeg når til en lidt anden konklusion end den, hr. Poul Erik Dyrland når til med hensyn til overflødig lovgivning, for dette forslag er sådan set et af de lovforslag, hvor jeg mener, at vi for alvor bør stille os selv det spørgsmål, om det nu også er nødvendigt at gennemføre en lovgivning på dette område.

Det er sådan, at der rundt omkring i landet allerede på nuværende tidspunkt er et særdeles godt samarbejde mellem AMU-centre og erhvervsskoler, men på den anden side forstår jeg også, at dette ikke foregår alle steder i landet, og derfor må jeg jo erkende, at en sådan lovændring desværre er nødvendig.

Der er dog én ting, som jeg godt vil sige i forbindelse med dette lovforslag, og det drejer sig om den bemyndigelse, som ministeren i lovforslagets § 2 giver sig selv i samarbejde med arbejdsministeren: Den håber jeg sandelig ikke vil blive effektueret. Jeg synes, det er lidt bagvendt, at man skal kunne give offentlige institutioner et offentligt tilskud for at tilskynde dem til at samarbejde. Det synes jeg er helt unødvendigt, og jeg synes i og for sig, at det er en hån over for de erhvervsskoler og AMU-centre, som allerede samarbejder i dag.

Ikke desto mindre kan jeg dog sige, at vi i Venstre støtter lovforslaget.

Frank Dahlgaard (KF):

Som flere ordførere har været inde på før, er det her jo noget, vi også drøftede før jul i forbindelse med lovforslaget om arbejdsmarkedsuddannelserne.

Nu skal der ske et lokalt samarbejde, og det er en god ting. Det sker allerede mange steder, men der er nogle, der ikke rigtig kan finde ud af det, og så bliver de hjulpet af lovgivningen. Det sker dog lokalt. Så Venstre er vel også med på det. Vi synes, det er et godt forslag.

Man kan måske ærgre sig over eller være betænkelig ved, at der skal gives penge for, at man kan samarbejde. På den anden side er der nogle, der begrundet en manglende samarbejdslyst med, at de ikke har ressourcerne. Den undskyldning kan de ikke bruge mere, men det er ikke ligefrem vejen frem. Men det er en lille sag, og det må efter konservativ opfattelse være oplagt, at vi støtter et sådant samarbejde, og at man lovgivningsmæssigt bakker det op.

Aage Frandsen (SF):

SF kan støtte lovforslaget. Det er en hjælp på de områder, hvor der er nogle, der gerne vil samarbejde, mens andre ikke vil. Så har man her en lovgivning, der giver én ret til at kræve, at også de, der ikke ønsker at samarbejde, skal samarbejde, og de, der samarbejder fint i forvejen, har jo ikke nogen problemer med, at det, de allerede gør, bliver lovfæstet. Derfor støtter vi fuldt ud forslaget.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Voksen- og efteruddannelse har fået en stadig større betydning. Det er blevet mere og mere nødvendigt med uddannelse for at gebærde sig i dagens samfund. Samtidig er det blevet klart, at for at man kan følge med i udviklingen, er der tale om en livslang læreproces, altså en skole for livet, og det har vi i regeringen markeret ved at sætte os det mål, at vi generelt vil styrke voksen- og efteruddannelse.

Det betyder selvfølgelig også, at vi er nødt til at gøre, hvad vi kan, for at styrke samarbejdet mellem uddannelsesinstitutionerne og for at styrke vejledningen og koordineringen. Det er nemlig vigtigt, for at man kan opnå fuld udnyttelse af de mange tilbud. De mange ændringer og udvidelser af uddannelsessystemet er nødvendige og afspejler de nye og ændrede behov. Men en af ulemperne ved mange ændringer og udvidelser er, at det kan være meget svært for den almindelige bruger at finde rundt i uddannelsesjunglen. Det kan være tidkrævende at finde frem til netop den uddannelse eller den kombination af fag, som en virksomhed og en medarbejder har brug for. Og der er også en stor risiko for, at man ikke er opmærksom på, hvilke uddannelses tilbud der rent faktisk er.

Derfor er der brug for en guide til dette store område, en instans, som kan se det hele lidt fra oven og være med til at forenkle, hvor det er muligt, eller til at udvide, hvor det er tiltrængt. Ved at yde en indsats for at koordinere uddannelses tiltagene skulle vi kunne lette virksomhedernes og kursisternes søgebesvær og ikke mindst mindske frafaldet på uddannelserne – alt i alt en ressourcebesparelse.

Endvidere viser erfaringerne fra bl.a. voksenuddannelsespuljen, at en af de store barrierer for udviklingen af tværgående uddannelser er, at skolemiljøerne og institutionskulturerne forhindrer et sådant samarbejde. Der er stor forskel på f.eks. en daghøjskole og en arbejdsmarkedsuddannelse, hvilket for nogle elever gør det